

трийсет години по гори ходиме
по гори ходиме, душмани трепиме.
Я свивай байрак, гора да оставим,
гора да оставим, дома да си идем . . .

Добри без колебание отговаря:

Бре, ой ва вази, дружина сговорна,
как ще оставим таз гора зелена,
таз гора зелена, таз вода студена,
Байрак да свия, сърце дважд се свива
дома да ида, сърце тук остава
вий си вървете, аз тук ще остана.

Свърталището на Добри обикновено е „Кадън кория“ над с. Нейково. През тези години много пъти обира пощата, много турци изедници лови и погубва.

Къде и как загива Добри войвода, не е известно. Според една народна песен, умирайки, Добри заръчва на другарите си на гроба му байрак да забият, на байрак конче да превържат, до гроба му чешма да направят, млади като минат ружа да откъснат, стари — вода да пият. Преданията разказват, че той загива към 1828 г.

Пътеки, кладенци, поляни и чуки, скрити в пазвата на хайдушкия Балкан, са скътали спомена и за Добри войвода.

АЛТЪНЛЪ СТОЯН

Че са хайдути излезли
на Равна на Зеленичи,
Алтънлъ Стоян от Котел
с дванайсет мина дружина.

Защитник на поробеното население от Котел и Котленско в началото на XIX в. е известният хайдутин, възпят в много народни песни Алтънлъ Стоян войвода.

Той е роден в Котел около 1767 г. Хайдутува в най-размирните времена — на кърджалийските нашествия, на „за-